

[Oluf Pedersen.]

der går vel også noget til rotterne, og så kan vi bagefter tænke på at udrydde rotterne; det er ikke nogen særlig god økonomi.

Nu kan jeg ikke lide, at man ødsler med statens penge, men jeg tror ikke, man kan løse dette spørgsmål alene ved at foreslå, at tilskuddet falder væk. Det vil medføre højere brødpris og højere leveomkostninger og en stigning i pristallet. Hvis regeringen derimod vil foreslå ikke blot, at tilskuddet bortfalder, men at det beløb, man indvinder, går til skattenedsættelse, stiger brødprisen nok, men samtidig vil andre varer falde i pris med et endnu større beløb end det, som brødet er steget med. Det vil sige, at det ikke bliver dyrere at leve, tværtimod, man vil få nedgang i leveomkostningerne og et fald i pristallet. Hvis folk vidste, hvad de betaler for at få dette tilskud til nedsættelse af forbrugerpriserne, ville hele denne forestilling være forbi øjeblikkelig.

Jeg mener, at her på rigsdagen må vi kende til, hvordan det går; jeg mener også, at det må være muligt her på rigsdagen at blive enig om at få disse tilskudsordninger afskaffet, forudsat at regeringen griber dette spørgsmål rigtigt an, og at den ikke bærer sig ad, som den gjorde med mælken, men virkelig forstår, hvad det drejer sig om, nemlig at komme af med tilskuddene. De penge, man indvinder derved, skal bruges til nedsættelse af skatterne, og derfor er det, jeg spørger den højtærede landbrugsminister: Vil regeringen, under hensyn til de fremkomne oplysninger om statstilskud til opfodring og spild af rugbrød, foranledige, at det store beløb, som medgår dertil, i stedet for bruges til ophævelse af skatter på livsformødenheder?

Landbrugsministeren (Sønderup): Jeg kan meget vel være enig med det ærede medlem i, at den gældende rugbrødsordning rummer adskillige skavanker i henseende til spild og ulovlig anvendelse, og at den, vi kan godt sige urimeligt lave pris har bevirket, at den gammeldags respekt for brødet i nogen måde er gået tabt. Jeg håber, at vi på et for alle parter forsvarligt grundlag kan få en bedre ordning end den gældende, men det er et så stort spørgsmål, at det må ses i sammenhæng med alle de mange øvrige ordninger, vi har; de udløber som bekendt den 1. april. Jeg har den opfattelse, at først når vi kommer det tidspunkt noget nærmere,

kan vi på et mere realitetsbetonet grundlag tage stilling til det af det ærede medlem rejste spørgsmål.

Forespørgeren (Oluf Pedersen): Jeg skal jo takke for svaret fra den højtærede landbrugsminister, men det forekommer mig, at man godt kunne drøfte det rent principielle, og det ville være rart, om man fik en sådan principiel drøftelse, for hvis regeringen ikke kan finde andre veje end dem, den hidtil har fulgt med hensyn til afskaffelse af tilskud, er jeg bange for, at vi bevarer dem, fordi man ikke vil bære sig rigtigt ad. Jeg mener, at vi burde kunne blive enige om — det skulle man kunne vente at få den højtærede landbrugsministers tilslutning til —, at en afvikling af tilskuddene og en nedsættelse af skatterne bør følges ad. Er den højtærede minister ikke enig med mig i, at det bør være sådan? Ja, jeg ved godt, at den højtærede minister ikke har let ved at sige noget eller give klar besked, men jeg synes, det ville være rart at få disse principper slået fast. Så kan den højtærede minister i hvert fald regne med vor tilslutning og forhåbentlig også med de andre partiers tilslutning, og så begynder der virkelig at vise sig realitet i sagen. Forholdet er jo det — og det tror jeg ikke den højtærede minister vil bestride —, at statens tilskud er større end den lettelse, forbrugerne får. Der går noget til spilde, og det er vel også uomtvisteligt, at der finder opfodring sted. Det har været drøftet her i tinget før; i sin tid havde vi en landbrugsminister, der ville bestride det, men det gør den nuværende landbrugsminister ikke. Dertil foreligger der også for mange domme, og man kan desuden gå ud fra, at ikke al opfodring bliver opdaget; det tror jeg ikke man tager meget fejl i. Jeg tror, også ministeren er enig med mig i, at når man holder en så forholdsvis lav brødpris, så betyder det spild af brød, der går mere i affalds-spanden, og det er dyrt. Men det er ikke nok med, at statens tilskud ikke i fuldt omfang kommer forbrugerne tilgode, for dertil kommer, at når man skal dække tilskuddet og skaffe beløbet ind ved skat, er der også her omkostninger. Det er derfor, at der opstår det sørgelige resultat, at forbrugerne i virkeligheden betaler meget mere, end de får.

Nu kan det være svært nøjagtigt at gøre op, hvordan det virker ind på pristallet og